

Sygn. akt II CSK 387/07

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa "S." - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko "F." - Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 października 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 marca 2007 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie. Braki formalne w tym zakresie są nieusuwalne i powodują odrzucenie skargi kasacyjnej *a limine* (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.). W niniejszej sprawie powód „S.” Sp. z o.o. w G. wniósł skargę kasacyjną, która nie zawiera wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania; za taki bowiem nie można uznać stwierdzenia : „Okolicznością uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. jest ... „. Jak trafnie zauważono w doktrynie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaga obecnie sformułowania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jak inne wnioski skargi powinien on być wyodrębniony graficznie i Sąd Najwyższy nie powinien domniemywać jego istnienia z uzasadnienia powodów przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zob. T. Ereciński (w:) Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, Część pierwsza postępowanie rozpoznawcze, Część druga postępowanie zabezpieczające, tom 2, Warszawa 2006, s. 224.

Ponadto należy zauważyć, że nawet gdyby użyte w skardze kasacyjnej sformułowanie potraktować jako wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy, to i tak należałoby odmówić rozpoznania skargi kasacyjnej przez ten Sąd. Powód we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 marca 2007 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.